

Централізована бібліотечна система
Деснянського району м. Києва
Бібліотека ім. Ю.Гагаріна для дітей

«Два крила надії»

Інгула Галина
художниця

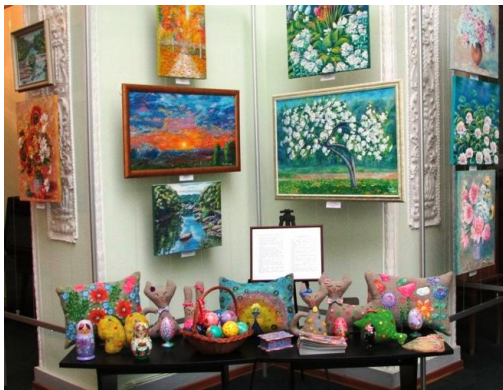
Інформаційна довідка

2017 рік

Мета довідки – зібрати інформацію про життя та творчість української художниці Галини Інгули, ім'я якої добре відоме шанувальникам образотворчого мистецтва.

Видання складено на базі матеріалів, відображених на web-сайтах Інтернету та представлено за розділами: біографія, творчість, використані джерела.

Сподіваємося, що ця довідка буде цікава широкому колу читачів, особливо мешканцям Деснянського району, бо Галина Інгула - їх землячка.

Укладач: Івашко Н.П.
Відповідальна за випуск: Зяліна Н.К.
Контактна інформація: 518-73-63,
bibliot.im.gagarina@ukr.net
веб-сторінка Деснянської ЦБС:
<http://desnabib.kiev.ua>

«Дівчина, яка подолала бар'єри» **Біографія**

*«Треба вірити, любити
та сподіватися на краще»*
(Г. Інгула)

Біографія Галини Інгули – це чудовий приклад того, що в людини завжди є можливості, якщо вона чогось дійсно хоче, чи до чогось прагне.

Галина Інгула народилась 30 січня 1981 року у місті Коростені Житомирської області. Батько Галини - український журналіст і письменник Валерій Нечипоренко.

У 1996 році сім'я переїхала до Києва. Тут Галина продовжувала навчання і закінчила спеціальну школу для дітей з вадами слуху, школу-інтернат № 18 (Галина не чує з дитинства).

Ще з дитячих років дівчина привертала увагу своїми творчими здібностями, вчилась в художній школі, але, як каже Галина: «Там у мене чомусь відпало бажання творити і я закинула справу».

Після школи тривалий час дівчина шукала себе: опанувала кондитерську справу, вивчала художній розпис по дереву та різьбярство, займалася петриківським розписом, працювала веб-дизайнером. Хотіла вступити до університету, але глухих брали не в усі вузи.

В 21 рік Галина познайомилася з чоловіком.

Має доньку Настю.

Галина Інгула – член Київської спілки нечуючих художників «Натхнення» з 2007 року.

Галина відвідує зібрання художників в клубі УТОГ (Українське товариство глухих), викладає мову жестів на курсах.

"Мистецтво – це моє життя"

Творчість

*«...це життєрадісна творчість,
світи фентезі і реалізму...»*

(Поліщук В.)

Світ художниці Галини Інгули позбавлений звуків, зате він наповнений фарбами. Художниця пише картини в сміливих яскравих тонах, при цьому вони виглядають не кричущо, а життєрадісно і весело. Авторський стиль Галини Інгули вирізняє сміливе поєднання яскравих кольорів і багатство геометричних форм.

Галина Інгула працює у двох стилях — класичний реалізм та фентезі. Вона вважає, що фантазія і реальність повинні співіснувати в житті кожної людини, що вони — два крила людської надії.

Вирішальним у пошуку свого шляху став для Галини 2003 рік, коли вона професійно зайнялася живописом і почала експериментувати зі спіралями, трикутниками та іншими геометричними

фігурами, з яскравими кольорами. В результаті народився свій авторський фентезійний стиль.

Перша робота «Комета» започаткувала серію полотен «Планета Інгула» (за прізвиськом чоловіка Віталія).

«Коли я це малювала, сама не зрозуміла, звідки виник сюжет. Навіть мій педагог не відразу повірив, що я сама таке придумала». Це - фантастична і феєрична планета, де існують живі істоти дивних геометричних форм, чудернацькі квіти і привертають увагу несподівані яскраві кольори.

Це величезний світ, де завжди багато світла, тепла, де вирує цікаве і насичене життя зі своїми волелюбними правилами. Тут панує мир, гармонія і злагода та ніколи не буває війн чи лиха.

А потім на «Планеті Інгула» з'явилися якісь фантастичні істоти. Але вони не сприймаються як чужі, «інопланетні», навпаки — наші, знайомі. Наприклад, картина «Модниці» — дівчата-інопланетянки вийшли як на показ мод у своїх вигадливих вбраннях.

Іноді здається, що Галина недарма придумала і подарувала людям цю небачену планету, перепусткою на яку стали її полотна. Адже на цій планеті завжди багато світла, яскравих барв і немає земної метушні.

Художниця сміливо експериментує зі стилями і фарбами. При цьому не забуває і про класичний реалізм.

Багато робіт присвячує квітковим композиціям, де з любов'ю виписана кожна пелюстка.

У реалістичному стилі виконані «Куточок столичного парку», «Дідусь відпочиває в парку», а також — «Зірки та вогні», «Рожевий ранок на сільському озері», «Церква в Лук'янівці»... Природа в Галини дивовижно життєрадісна, всі пейзажі та натюрморти надзвичайно яскраві.

Художниця сміливо експериментує зі стилями і фарбами, намагається показати, що навіть осінь хоч і «похмура пора», та все ж «чарівність очей».

*І потрібно лише навчитися на неї дивитися
радісними очима закоханого митця, який
боготворить цей світ.*

*Галина Інгула знаходить радість у квітах,
танці балерин, виступі гімнастки, морській регаті,
поверненні птахів із вирію і навіть в променях
полуденного сонця.*

Переживання Галини Інгули за долю своєї країни вилилися в мальовничу картину "Молитва за Україну".

Художниця не тільки малює, але й виготовляє іграшки, подушки, вишиває, розписує вироби у стилі петриківського розпису та фентезі, освоює настінний розпис і дизайн.

*Окрім того, що Галина створює безліч чудових колекцій, вона ще й працює у **видавничій справі**. Видавці використовують її картини для оформлення книжок.*

Так, у 2007-му видавництво "Кальварія" для обкладинки до книги французького прозаїка і критика Моріса Бланшо "Простір літератури" використало дві картини художниці - "Вечірній човен" і "Риболовля на планеті Інгула".

Фентезійна "Риболовля на планеті Інгула" потрапила на першу сторінку обкладинки, а реалістична "Вечірній човен" - на четверту.

А у 2012 році видавництво "Кальварія" взяло за обкладинку картину Галини до посмертного видання вибраних творів батька художниці, українського письменника і журналіста Валерія Нечипоренко.

Він був її ідейним натхненником, першим порадником та найсуворішим критиком водночас. Галина каже, що продовжує творити завдяки батьковій любові та вірі у її сили.

Твори Галини були широко представлені на виставках: у музеї КПІ, в міськраді до 1300-річчя Коростеня, у галереї Києво-Могилянської академії, архітектурній бібліотеці в Гостиному дворі, у парламентській бібліотеці.

Ось далеко не повний перелік виставок Інгули.

У травні 2005 року в Державному політехнічному музеї НТУУ "КПІ" відкрилась перша виставка Галини. Вона так і називалась – «Планета Інгула». Виставка мала успіх, і це надихнуло художницю на подальшу працю. Відтоді Галина Інгула повірила в себе, в свої сили.

Важливими подіями в житті київської художниці, яка всього у своїй творчості досягла наполегливою самоосвітою, стала персональна виставка в

Парижі в 2006 році—(у 19-му районі, неподалік Монмартра, в арт-кафе «Каскад») та участь у П'ятій бієнале сучасного образотворчого мистецтва глухих митців «Мистецтво Леонардо да Вінчі» (2012 р.).

Галина стала учасницею колективних виставок в Українському домі, галереї «Лавра», Театрі на Подолі. Взяла участь в колективних виставках українських художників за кордоном: у Мюнхені, Празі, Римі та на Мальті.

Роботи художниці зберігаються у Музеї українського народного декоративного мистецтва, вітчизняних музеях та бібліотеках, приватних колекціях в Україні, Франції та Чехії. Тільки у київських приватних колекціях — більш як сотня картин Галини Інгули. Така популярність пояснюється надзвичайною барвистістю її творів.

Галина Інгула бере активну участь у благодійних акціях та художніх аукціонах. Зокрема, за кошти, виручені від продажу робіт художниці, було надано допомогу інвалідам (2011, 2012), підтримано нечуючого режисера Андрія Костюченка (2013), а також — родину кримського режисера Олега Сенцова (2014), двох тяжкопоранених бійців: Ігоря Назаревича та Леоніда Хмелякова.

З інтерв'ю з Галиною Інгулою

** «Мої улюблені художники Вінсент Ван Гог, Клод Моне, Катерина Білокур, Марія Приймаченко».*

** «Мої улюблені кольори: жовтий, помаранчевий, блакитний. Люблю яскраві кольори. Не боюся їх поєднувати».*

** «Прообрази дивовижних і казкових створінь є на Землі. Варто лише придивитися. Можливо, вони в нас не такі яскраві і не такої форми. Але я доповнюю квіточку чи дерево, що росте в моєму саду, якоюсь незвичною лінією, химерним кольором чи формою. І виходить «Планета Інгула».*

Джерела

Дізнатися про життя та творчість художниці Галини Інгули вам допоможуть такі сайти:

1. Галина Інгула [Електронний ресурс] // Мистецько-літературний портал Захід-Схід. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://www.zahid-shid.net/index.php?rt=authors&id=51>, вільний (дата звернення: 29.08.2014).—Назва з екрана. – Мова укр.

2. Здорові люди не чують глухих [Електронний ресурс] // Сегодня. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://ukr.segodnya.ua/oldarchive/c2256713004f33f5c225703d00503589.html>, вільний (дата звернення: 14.07.2005). - Назва з екрана. – Мова рос.

3. Інгула, Галина. “Головне – мати бажання, а шлях до самореалізації знайдеться”[Електронний ресурс] : [інтерв’ю] / вела Оксана Зайцева // Ресурсний Центр ГУРТ. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://www.gurt.org.ua/interviews/18050/>, вільний (дата звернення: 15.05.2013).—Назва з екрана. – Мова укр.

4. Інгула, Галина. "Искусство – это моя жизнь" [Електронний ресурс] : [інтерв’ю] / вела Надежда Осауленко // Сайт соціального проекту “Одаренные”. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://odarennie.com.ua/stati/galina-ingula-iskusstvo-eto-moja-zhizn/>, вільний (дата звернення: 22.06.2015).— Назва з екрана. – Яз. рус.

5. Ингула, Галина. “На планеті Інгула завжди тепло і яскраво світить сонце” [Електронний ресурс] : [інтерв’ю] / вела Оксана Луцевська// Час і Події. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://www.chasipodii.net/article/2523/>, вільний (дата звернення: 25.01.2008).—Назва з екрана. – Мова укр.

6. Ингула, Галина. «Отец всегда говорил, что нужно заниматься только тем, что действительно нравится»[Электронный ресурс] : [интервью] / вела Надежда Осауленко // Сайт соціального проекту “Одаренные”. – Электронный текст. – Режим доступа: <https://odarennie.com.ua/stati/galina-ingula-otets-vsegda-govoril-cto-nuzhno-zanimatsja-tolko-tem-cto-dejstvitelno-nravitsja/>, свободный (дата обращения: 02.11.2015).— Названиес экрана. – Яз. рус.

7. Малинка, Володимир. “Планета Інгула” [Електронний ресурс] // ZN,UA. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://dt.ua/CULTURE/planeta-ingula-divchina-yaka-podolala-bar-yeri-.html>, вільний (дата звернення: 17.10.2014). - Назва з екрана. – Мова укр.

8. Марченко, Олександра. Планета абсолютної тиші [Електронний ресурс] // УРА-Інформ. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://ura-inform.com/ru/photo/2007/04/23/planeta>, вільний (дата звернення: 23.04.2007).—Назва з екрана. – Мова рос.

9. Мистецька виставка Галини Інгули “Віра. Надія. Любов” [Електронний ресурс] // Сайт Національної Бібліотеки України імені Ярослава Мудрого. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://www.nplu.org/vustavki.php?id=284>, вільний (дата звернення: 2016).—Назва з екрана. – Мова укр.

10. Молода київська художниця Галина Інгулапрезентувала свою власну планету [Електронний ресурс] // Коментарии.UA. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://comments.ua/politics/55108-Molodaya-kievskaya-hudozhnitsa.html>, вільний (дата звернення: 27.05.2005).— Назва з екрана. – Мова рос.

11. На Воздвиженці відкриють фентезійну виставку нечуючої художниці [Електронний ресурс] // Вечірній Київ. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://vechirniykiev.com.ua/news/na-vozdvyzhentsi-vidkryut-fenteziynu-vystavku-nechuyuchoyi-khudozhnytsi>, вільний (дата звернення: 21.03.2017). - Назва з екрана. – Мова укр.

12. Нечипоренко, Константин. “В поисках забытых цветов”[Электронный ресурс]: три выставки одновременно представила молодая киевская художница // День. Kyiv.ua. – Электронный текст. – Режим доступа: <https://day.kyiv.ua/ru/article/kultura/v-poiskah-zabytyh-cvetov>, свободный (дата обращения: 01.06.2007).— Название сэкрана. – Яз. рус.

13. Нечуюча українська художниця Галина Інгула [Електронний ресурс] // Лабораторія лінгвістики жестової мови. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://signlang.ru/2011/02/13/%d0%bd%d0%b5%d1%81%d0%bb%d1%8b%d1%88%d0%b0%d1%89%d0%b0%d1%8f-%d1%83%d0%ba%d1%80%d0%b0%d0%b8%d0%bd%d1%81%d0%ba%d0%b0%d1%8f-%d1%85%d1%83%d0%b4%d0%be%d0%b6%d0%bd%d0%b8%d1%86%d0%b0-%d0%b3%d0%b0%d0%bb/>, вільний (дата звернення: 13.02.2011).—Назва з екрана. – Мова укр.

14. Нечуюча художниця Галина Інгула: “Треба вірити, любити та сподіватися на краще” [Електронний ресурс] // Юридична Газета online. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://yur-gazeta.com/publications/events/nechuyucha-hudozhnicya-galina-ingula-treba-viriti-lyubiti-ta-spodivatisya-na-krashche.html>, вільний (дата звернення: 15.12.2014).— Назва з екрана. – Мова укр.

15. Поліщук, Віктор. Дві фантазії [Електронний ресурс] : [п’ята персональна виставка молоді київської художниці Галини Інгули у Парижі] // День. Київ.ua. – Електронний текст. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/uk/article/taym-aut/dvi-fantaziyi>, вільний (дата звернення: 05.12.2006).—Назва з екрана. – Мова укр.

16. Попов, В. “Віра, Надія, Любов” Галини Інгули [Електронний ресурс] : [виставка робіт слабчуючої художниці Галини Інгули в Парламентській бібліотеці столиці] // Наше життя. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://ourlife.in.ua/cultura-gluhih/iskusstvo-gluhih/1256-vra-nadya-lyubov-galini-nguli.html>, вільний (дата звернення: 14.10.2014).—Назва з екрана. – Мова укр.

17. Світ тиші. [Електронний ресурс] : [як живуть нечуючі в Україні][Електронний ресурс] // THEDEVOCHKI. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://thedevochki.com/2016/10/20/mir-tishinyi-kak-zhivut-neslyishashhie-v-ukraine/>, вільний (дата звернення: 2016). - Назва з екрана. – Мова рос.

18. Чути серцем: Галина Інгула представила свої художні роботи на виставці в Полтаві [Електронний ресурс] // Сайт Недільної школи для людей з вадами слуху “Чути серцем”. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://chytu-sercem.church.ua/slyshat-serdcem-galina-ingula-predstavila-svoi-xudozhestvennye-rabota-na-vystavke-v-poltave/>, вільний (дата звернення: 16.01.2017).—Назва з екрана. – Мова рос.

19. Щастя відшукати легко - переконують нечуюча художниця Галина Інгула і галерея Висоцький на Воздвиженці [Електронний ресурс] // Моя Київщина. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://mykyivregion.com.ua/2017/03/22/shastyia-vidshukati-legko-perekonuyut-nechuyucha-hudozhnicya-galina-ingula-i-galereya-visockij-na-vozdvizhenci-foto/>, вільний (дата звернення: 22.03.2017). - Назва з екрана. – Мова укр.

21. Яснопольська, Вікторія. Реалізм і фентезі Галини Інгули [Електронний ресурс] // Правда Україниonline. – Електронний текст. – Режим доступу: <http://prawda.org.ua/22140>, вільний (дата звернення: 31.01.2013). - Назва з екрана. – Мова рос.

